

Summary of the doctoral thesis: “The Identity and Structure of Medicine in Edmund Daniel Pellegrino’s Philosophy of Medicine.”

By Philemon Ayibo

This work analyses, reconstructs, and presents Edmund Daniel Pellegrino’s comprehensive philosophy of medicine as a model of medical morality for contemporary medicine. The entire research revolves around those three fundamental questions that Pellegrino refers to as the central dilemmas of modern medicine – What is it? What is it for? What knowledge does it need?

The dissertation is motivated by a series of issues concerning the nature and essence of medicine and the need for adequate moral guidance in medical practice. The complexity of the modern world and the fast advancements in science and technology have led to the increasing witness in the erosion of ethical and professional values in medical practice. The most fundamental and urgent need in today’s pluralistic society where ethical standards are fast eroding is the need for an informed conscience and coherent moral philosophy that is peculiar to the nature of medicine.

The need for moral guidance in the medical profession is inevitable as we are facing several kinds of vexing medical issues that previous generations never had to encounter. Biotechnological breakthroughs force upon us and create new moral and clinical medical issues, such as, should cloning of humans be allowed? Alternatively, to what extent should we permit fetal tissue research? To what extent and for what purposes should we permit the manipulation of human genetic materials? The field of medicine faces more professional, ethical dilemmas than any other profession in the world. Most medical issues that make the headlines are, typically, abortion, euthanasia, physician-assisted suicides, surrogate motherhood, stem-cell research, and genetic engineering. Other subtle ethical issues in medicine deal with autonomy–paternalism, the physician-patient relationship, consent, disclosure, and issues concerning privacy or confidentiality, diagnosis-related issues, malpractice crisis, and so on.

It is against the above background Pellegrino sees the growing demand for a philosophy of medicine that will clarify the ethical dimensions of professional roles in our age where medicine and health care have been commodified, commercialized, and politicized by social constructs. He

describes a philosophy of medicine as inevitable and indispensable for the medical profession. This interdisciplinary research seeks to consider and situate the outcome and the relevance and to locate the significance, consequences, and implications of the philosophical and theological groundings and contributions of Pellegrino's moral discourse on contemporary medical ethics. In other words, we intend to demonstrate that Pellegrino's view and proposals respond adequately and proffer solutions to the philosophical problems and medical dilemmas in contemporary society. Pellegrino sees the need for a revamping and re-instating of classical teleological and virtue ethics and proposes a medical morality that is rooted in the very nature and end of medicine as adequate and solid for the medical profession. An extension of the thesis of this dissertation reflects on the inevitability and indispensability of virtues in medical practice. He strongly believed that a virtue-based ethic was a tenable tool for solving the problems in contemporary medicine.

The dissertation is composed of two parts. The first part, which contains chapters one and two, explores the philosophical basis of the structure and identity of medicine in Pellegrino. The second part, which contains the third, the fourth, and the fifth chapters, concentrates on Pellegrino's humanistic ethics for medicine and the inevitability and indispensability of virtues in medical practice. The first chapter provided a philosophical background and foundation for understanding the identity of medicine. It focused on the intimate relationship, and the inevitable dialogue, between philosophy and medicine. It depicts the interdisciplinary nature of this investigation. The second chapter presents a phenomenology of the clinical encounter and all its constitutive elements as the true and ideal structure and identity of medicine. This chapter advocates for the rejuvenation of the personalist morality in medical practice as a viable antidote to the conceptual and practical challenges in modern medicine. The third chapter presented a history of virtues. The fourth chapter presents Pellegrino's virtue-based and humanistic ethics as a vital and tenable tool for curbing the medical challenges and dilemmas in modern medicine. The fifth chapter presents the relevance of Pellegrino's theory of medicine for renewing the face of contemporary medicine.

This study is significant to bioethicists, philosophers, and public health policy-making organizations and agencies, potential and professional medical workers, the government, and the public. We hope that this study affords the reader a helpful perspective on the process of knowing what occurs in medical practice at a more profound and critical level. This interdisciplinary

research is a tiny window that indicates further research possibilities. It stimulates and provokes further inquiry and application of philosophical theories into other branches of healthcare and professional roles in medicine, such as nursing, pharmacology, and a host of others. It is also applicable to social welfare and other forms of human professional enterprises such as engineering, business, architecture, priesthood, law, politics, and so on.

Streszczenie Rozprawy Doktorskiej: “Tożsamość i Struktura Medycyny w Filozofii Medycyny Edmunda Daniela Pellegrino.”

Praca ta analizuje, rekonstruuje i przedstawia kompleksową filozofię medycyny Edmunda Daniela Pellegrino jako model moralności medycznej dla współczesnej medycyny. Całe badanie obraca się wokół tych trzech fundamentalnych pytań, które Pellegrino nazywa centralnymi dylematami współczesnej medycyny – Co to jest? Czemu służy? Jakiej wiedzy to wymaga?

Rozprawa motywowana jest szeregiem zagadnień dotyczących natury i istoty medycyny oraz potrzeby odpowiedniego przewodnictwa moralnego w praktyce lekarskiej. Złożoność współczesnego świata oraz szybki postęp w nauce i technice doprowadziły do coraz większego świadectwa erozji wartości etycznych i zawodowych w praktyce medycznej. Najbardziej fundamentalną i pilną potrzebą w dzisiejszym pluralistycznym społeczeństwie, w którym standardy etyczne szybko ulegają erozji, jest potrzeba świadomego sumienia i spójnej filozofii moralnej, która jest charakterystyczna dla natury medycyny.

Potrzeba moralnego przewodnictwa w zawodzie lekarza jest nieunikniona, ponieważ mamy do czynienia z kilkoma rodzajami dokuczliwych problemów medycznych, z którymi poprzednie pokolenia nigdy nie musiały się zetknąć. Przełomy biotechnologiczne wymuszają na nas i stwarzają nowe moralne i kliniczne problemy medyczne, takie jak: czy klonowanie ludzi powinno być dozwolone? Alternatywnie, do jakiego stopnia powinniśmy zezwolić na badania tkanek płodowych? W jakim stopniu i w jakim celu powinniśmy zezwolić na manipulowanie ludzkim materiałem genetycznym? Dziedzina medycyny boryka się z bardziej profesjonalnymi, etycznymi dylematami niż jakakolwiek inna profesja na świecie. Większość problemów medycznych, które trafiają na pierwsze strony gazet, to zazwyczaj aborcja, eutanazja, samobójstwa wspomagane przez lekarzy, macierzyństwo zastępcze, badania nad komórkami macierzystymi i inżynieria genetyczna. Inne subtelne kwestie etyczne w medycynie dotyczą autonomii – paternalizmu, relacji lekarz-pacjent, zgody, ujawnienia oraz kwestii dotyczących prywatności lub poufności, kwestii związanych z diagnozą, kryzysem nadużyć i tak dalej.

Na tym tle Pellegrino dostrzega rosnące zapotrzebowanie na filozofię medycyny, która wyjaśni etyczny wymiar ról zawodowych w naszych czasach, w których medycyna i opieka zdrowotna zostały utowarowiane, skomercjalizowane i upolitycznione przez konstrukty

społeczne. Opisuje filozofię medycyny jako nieuniknioną i niezbędną dla zawodu lekarza. Te interdyscyplinarne badania mają na celu rozważenie i umiejscowienie wyników i istotności oraz zlokalizowanie znaczenia, konsekwencji i implikacji podstaw filozoficznych i teologicznych oraz wkładu moralnego dyskursu Pellegrino na temat współczesnej etyki medycznej. Innymi słowy, zamierzamy wykazać, że pogląd i propozycje Pellegrino dostatecznie odpowiadają i proponują rozwiązania problemów filozoficznych i dylematów medycznych współczesnego społeczeństwa. Pellegrino widzi potrzebę odnowienia i przywrócenia klasycznej etyki celowości i cnót oraz proponuje moralność medyczną zakorzenioną w samej naturze i celu medycyny jako odpowiednią i solidną dla zawodu lekarza. Rozszerzenie tezy rozprawy dotyczy nieuchronności i niezbędności cnót w praktyce lekarskiej. Mocno wierzył, że etyka oparta na cnotach jest skutecznym narzędziem do rozwiązywania problemów współczesnej medycyny.

Rozprawa składa się z dwóch części. Pierwsza część, zawierająca rozdziały pierwszy i drugi, bada filozoficzne podstawy struktury i tożsamości medycyny w Pellegrino. Część druga, zawierająca rozdziały trzeci, czwarty i piąty, koncentruje się na humanistycznej etyce medycyny Pellegrino oraz na nieuchronności i nieodzowności cnót w praktyce lekarskiej. Pierwszy rozdział dostarczył filozoficznego tła i podstaw do zrozumienia tożsamości medycyny. Koncentrował się na intymnej relacji i nieuniknionym dialogu między filozofią a medycyną. Obrazuje interdyscyplinarne charakter tego śledztwa. Rozdział drugi przedstawia fenomenologię spotkania klinicznego i wszystkie jego konstytutywne elementy jako prawdziwą i idealną strukturę i tożsamość medycyny. Ten rozdział opowiada się za odmłodzeniem moralności personalistycznej w praktyce medycznej jako realnym antidotum na konceptualne i praktyczne wyzwania współczesnej medycyny. Trzeci rozdział przedstawia historię cnót. Czwarty rozdział przedstawia opartą na cnotach i humanistyczną etykę Pellegrino jako istotne i możliwe do utrzymania narzędzie do ograniczania medycznych wyzwań i dylematów współczesnej medycyny. Rozdział piąty przedstawia znaczenie teorii medycyny Pellegrino dla odnowienia oblicza współczesnej medycyny. Badanie to jest ważne dla bioetyków, filozofów, organizacji i agencji tworzących politykę zdrowia publicznego, potencjalnych i profesjonalnych pracowników medycznych, rządu i opinii publicznej.

Mamy nadzieję, że to badanie będzie pomocne dla czytelnika spojrzeć na proces poznawania tego, co dzieje się w praktyce lekarskiej na bardziej głęboki i krytyczny poziom. Te interdyscyplinarne badania to małe okienko, które wskazuje na dalsze możliwości badawcze.

Stymuluje i prowokuje do dalszych dociekań i aplikacji teorii filozoficznych na inne gałęzie ochrony zdrowia i role zawodowe w medycyna, taka jak pielęgniarstwo, farmakologia i wiele innych. Dotyczy to również: opieka społeczna i inne formy ludzkich przedsiębiorstw zawodowych, takie jak inżynieria, biznes, architektura, kapłaństwo, prawo, polityka itd.